

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 10.1.2008
KOM(2007) 871 wersja ostateczna

2006/0129 (COD)

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na mocy art. 251 ust. 2 akapit drugi Traktatu WE

dotyczący

wspólnego stanowiska przyjętego przez Radę w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniającej dyrektywy 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG, 86/280/EWG i 2000/60/WE

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na mocy art. 251 ust. 2 akapit drugi Traktatu WE

dotyczący

wspólnego stanowiska przyjętego przez Radę w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniającej dyrektywy 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG, 86/280/EWG i 2000/60/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1- PRZEBIEG PROCEDURY

Data przekazania wniosku PE i Radzie 17 lipca 2006 r.
(dokument COM(2006)397 wersja ostateczna - 2006/0129 COD):

Data wydania opinii przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny: 15 lutego 2007 r.

Data wydania opinii przez Parlament Europejski, pierwsze czytanie: 22 maja 2007 r.

Data przyjęcia wspólnego stanowiska (większością kwalifikowaną): 20 grudnia 2007 r.

2- PRZEDMIOT WNIOSKU KOMISJI

Wniosek Komisji dotyczący dyrektywy w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej („dyrektywa w sprawie substancji priorytetowych”) jest dyrektywą pochodną od ramowej dyrektywy wodnej, RDW (2000/60/WE). Do celów proponowanej dyrektywy należą:

- ustanowienie norm jakości środowiska mających zastosowanie do szeregu substancji (na podstawie art. 16 ust. 7 RDW);
- uchylenie obowiązujących przepisów (zgodnie z wymogami art. 16 ust. 10 RDW) oraz
- przegląd wykazu priorytetowych substancji niebezpiecznych (na podstawie dyrektywy 2455/2001/WE).

Wniosek nie obejmuje dodatkowych kontroli emisji (przewidzianych w art. 16 ust. 6 i 8 RDW), ponieważ w latach 2000-2006 Komisja przedłożyła ponad 30 aktów wspólnotowych wprowadzających kontrole emisji w odniesieniu do tych substancji (w tym rozporządzenie w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (rozporządzenie (WE) nr 1907/2006) oraz strategię tematyczną w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów (COM(2006) 373 wersja ostateczna). Obowiązujące przepisy (w tym dyrektywa dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (dyrektywa 96/61/WE)) zapewniają państwom

członkowskim wystarczające instrumenty służące osiągnięciu celów RDW. Takie podejście zostało określone w komunikacie (COM(2006) 398 wersja ostateczna) dotyczącym dyrektywy w sprawie substancji priorytetowych oraz w ocenie skutków (SEC(2006) 947 wersja ostateczna). Wreszcie, podejście takie oraz uchylenie szeregu dyrektyw przyczynia się również do realizacji programu „lepszich uregulowań prawnych”.

3 UWAGI DOTYCZĄCE WSPÓLNEGO STANOWISKA

3.1 Uwagi ogólne

Komisja przyjęła w całości, w części lub zasadniczo 29 z 71 poprawek przyjętych przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu. Obecnie do wspólnego stanowiska włączono 22 poprawki, w dosłownym brzmieniu, częściowo lub w zgodzie z zamysłem wnioskodawcy.

Komisja przyjęła wszystkie poprawki mające na celu wyjaśnienie zakresu wniosku. Komisja nie przyjęła poprawek, które dotyczyły wprowadzenia dodatkowych substancji do wykazu lub zmieniały klasyfikację „priorytetowych substancji niebezpiecznych”. Komisja uważa te poprawki za niezgodne z zakresem wniosku i przepisami odpowiedniego prawodawstwa Wspólnoty. Ponadto Komisja odrzuciła wszystkie poprawki, które stanowiły powtórzenie obowiązków już przewidzianych na mocy ramowej dyrektywy wodnej (2000/60/WE) lub które miały wpływ na prawo inicjatywy Komisji.

Rada wyraziła obecnie zgodę na włączenie szeregu poprawek Parlamentu w dosłownym brzmieniu, częściowo lub w zgodzie z zamysłem wnioskodawcy, ponieważ stanowią one bardziej szczegółowe wyjaśnienie lub rozwinięcie wniosku Komisji. Jednak większości poprawek nie włączono do wspólnego stanowiska, ponieważ Rada zgadza się z Komisją co do tego, że są one niekonieczne i/lub niepożądane.

Komisja uważa, że wspólne stanowisko przyjęte większością kwalifikowaną dnia 20 grudnia 2007 r. nie zmienia podejścia ani celów wniosku, a zatem Komisja może je poprzeć w jego obecnym brzmieniu.

3.2 Uwagi szczegółowe

3.2.1 *Poprawki Parlamentu przyjęte przez Komisję i włączone w całości, w części lub zasadniczo do wspólnego stanowiska*

Poprawki 1, 4, 7, 8, 14, 21, 24, 29, 30, 35, 36, 40, 52 i 73 zostały włączone w różnym stopniu. Stanowią one wyjaśnienie i bardziej szczegółowe określenie zwłaszcza w odniesieniu do związku między przedmiotową dyrektywą a ramową dyrektywą wodną i innymi właściwymi przepisami Wspólnoty.

3.2.2 *Poprawki Parlamentu odrzucone przez Komisję ale włączone w całości, w części lub zasadniczo do wspólnego stanowiska*

Poprawki 20 i 66 wprowadziły odniesienie do ramowej dyrektywy wodnej, które było niespójne z przepisami określonymi we wspomnianej dyrektywie. Rada wprowadziła jaśniejsze brzmienie art. 1 i 3, tak by odniesienia te były co do zasady zgodne z poprawkami, ale jednocześnie zapewniały konieczną spójność. Komisja może zatem zaakceptować wspólne stanowisko.

Poprawka 26 przewiduje możliwość monitorowania norm jakości w osadach i/lub w faunie i florze zamiast w wodzie, nie wprowadzając jednocześnie jasnego rozróżnienia i zabezpieczeń w celu zapewnienia takiego samego poziomu ochrony. We wspólnym stanowisku, do art. 3 dodano nowy ustęp 2, który koryguje te niedociągnięcia i umożliwia monitorowanie osadów i/lub fauny i flory w jasny i przejrzysty sposób, pozwalający Komisji kontrolować, czy

wypełnianie są cele w zakresie ochrony środowiska oraz czy warunki na rynku wewnętrznym są na porównywalnym poziomie we wszystkich państwach członkowskich. Komisja może zatem zaakceptować wspólne stanowisko.

Poprawki 32, 33 i 45 wpływały na właściwy sposób działania i naruszały prawo inicjatywy Komisji. Zasadniczo, w odniesieniu do tej kwestii, we wspólnym stanowisku wprowadzono nowy art. 7 dotyczący zbadania potrzeby regularnych kontroli emisji na terenie całej Wspólnoty. Jest to zgodne z obowiązkami Komisji określonymi w art. 18 ramowej dyrektywy wodnej, a zatem Komisja może zaakceptować wspólne stanowisko.

Poprawka 47 zobowiązuje Komisję do sporządzenia sprawozdania w sprawie zanieczyszczeń pochodzących z krajów trzecich. We wspólnym stanowisku kwestia ta została wzięta pod uwagę co do zasady w art. 6 i 7. Komisja może zaakceptować co do zasady obydwie artykuły. Jednak Komisja wolałaby bardziej konkretny zapis, szczególnie w odniesieniu do art. 6. Ma to na celu zapewnienie jasności prawnej w taki sposób, by przepisy dyrektywy 2000/60/WE, które umożliwiają państwom członkowskim działanie w przypadku zanieczyszczeń transgranicznych, były jasno określone, tak by zagwarantować, że państwa członkowskie nie naruszają przepisów proponowanej dyrektywy.

Poprawki 50 i 51 proponują, aby połączyć części A i B załącznika I do wniosku Komisji. Zaakceptowanie tych poprawek nie jest możliwe, ponieważ ramowa dyrektywa wodna przewiduje różne obowiązki, np. dotyczące monitorowania w odniesieniu do substancji wymienionych w poszczególnych częściach załączników do RDW. We wspólnym stanowisku połączono dwie części załączników, ale określono szczegółowo różne obowiązki dotyczące poszczególnych substancji. Mimo że takie rozwiązanie wydaje się mniej przejrzyste, nie zmienia ono co do zasady wniosku Komisji i w związku z tym może być zaakceptowane.

3.2.3 Poprawki Parlamentu odrzucone przez Komisję i Radę i nie włączone do wspólnego stanowiska

Poprawki 2, 5, 6, 9, 10, 11, 19, 27, 28, 37, 39, 41, 44, 46, 47, 49, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 65, 67, 69, 70, 71, 72, 74 i 76 zostały odrzucone zarówno przez Komisję, jak i przez Radę i nie zostały włączone do wspólnego stanowiska. W ramach tych poprawek do wykazu dodano pewne substancje lub zmieniono klasyfikację szeregu „priorytetowych substancji niebezpiecznych”. Ponadto wprowadzono zapisy, które były niezgodne z przepisami ramowej dyrektywy wodnej lub z innymi przepisami prawa wspólnotowego, bądź też stanowiły powtórzenie tych przepisów. Niektóre poprawki naruszały prawo inicjatywy Komisji.

3.2.4 Poprawki Parlamentu przyjęte przez Komisję w całości, w części lub zasadniczo, ale nie włączone do wspólnego stanowiska

Poprawki 3, 12, 13, 16, 17, 18, 22, 23, 25, 31, 34, 38, 43, 48 i 79 zostały przyjęte w części lub zasadniczo przez Komisję, jednak nie zostały włączone do wspólnego stanowiska. Mimo że Komisja podziela założenia, na których opierają się te poprawki, uznaje, że stanowią one jedynie wyjaśnienia lub dodatki redakcyjne.

. Rada nie włączyła ich do wspólnego stanowiska ponieważ uznała je za niekonieczne i/lub niepożądane.

3.2.5 Dodatkowe zmiany wprowadzone do wniosku przez Radę

W nowym art. 2 wyjaśniono, że do celów przedmiotowej dyrektywy zastosowanie mają definicje zawarte w dyrektywie 2000/60/WE.

W art. 3 ust. 5 określono mandat Komisji w zakresie zmieniania części załącznika. W świetle

ostatnich zmian decyzji 1999/468/WE (zmienionej decyzją Rady 2006/512/WE) wprowadzono procedurę regulacyjną połączoną z kontrolą.

W odniesieniu do art. 4 (strefy mieszania) i 5 (wykaz emisji, zrzutów i strat) we wniosku Komisji przewidziano mandat Komisji w zakresie określania metod lub wytycznych w drodze procedury komitologii. Odnośne ustępy zostały usunięte, ponieważ zdecydowano, że taka harmonizacja nie jest konieczna. Jednak Komisja oświadczyła, że będzie organizowała wymianę informacji w tych kwestiach między państwami członkowskimi.

Wprowadzono motyw 25 w celu dodania tekstu na temat tabeli korelacji, który byłby spójny z pkt 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa.

4- PODSUMOWANIE

Zmiany wprowadzone przez Radę zwiększają przejrzystość wniosku oraz precyzują niektóre przepisy w celu zapewnienia spójności z ramową dyrektywą wodną. Dodatkowe przepisy dotyczące monitorowania osadów i/lub fauny i flory mogą być zaakceptowane, ponieważ Komisja podziela założenia, na których opierają się te poprawki, i ma zapewnioną możliwość kontroli, czy państwa członkowskie wprowadzają ten sam poziom ochrony i tym samym zapewniają funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Komisja może zatem przyjąć wspólne stanowisko.